

Brottsskadelag;

utfärdad den 15 maj 2014.

SFS 2014:322

Utkom från trycket
den 27 maj 2014

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Till den som har drabbats av skada till följd av brott betalas ersättning av staten (brottsskadeersättning) enligt denna lag.

2 § Brottsskadeersättning betalas om brottet har begåtts i Sverige.

Brottsskadeersättning enligt 4 och 5 §§ betalas även om brottet har begåtts utomlands, om den skadelidande vid tidpunkten för brottet hade hemvist i Sverige. Brottsskadeersättning enligt 9 § betalas även till ett barn som har bevittnat brott utomlands, om barnet vid tidpunkten för brottet hade hemvist i Sverige.

3 § Brottsskadeersättning betalas inte om brottet och den skadelidande har så ringa anknytning till Sverige att det inte är rimligt att skadan ersätts av staten.

Första stycket gäller inte i fråga om uppsåtliga våldsbrott som har begåtts i Sverige, om den skadelidande vid tidpunkten för brottet var medborgare eller hade hemvist i en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

Brottsskadeersättning

Ersättningsgilla skador

4 § Brottsskadeersättning betalas för personskada. Som personskada ersätts även skada på kläder, glasögon och liknande föremål som den skadade bar på sig vid skadetillfället.

Brottsskadeersättning för personskada bestäms enligt 5 kap. 1–3 §§ skadeståndslagen (1972:207). Ersättning för framtida inkomstförlust eller förlust av underhåll betalas med ett engångsbelopp eller i form av livränta eller med ett engångsbelopp jämte livränta. Livränta betalas dock endast när ersättningen är av väsentlig betydelse för den skadelidandes framtida vård eller försörjning. Livränta värdesäkras enligt lagen (1973:213) om ändring av skadeståndslivräntor.

¹ Prop. 2013/14:94, bet. 2013/14:JuU38, rskr. 2013/14:255.

5 § Brottsskadeersättning betalas för den skada det innebär att någon allvarligt kränker någon annan genom brott som innefattar ett angrepp mot dennes person, frihet eller frid (kränkning).

Brottsskadeersättning för kränkning bestäms enligt 5 kap. 6 § första stycket skadeståndslagen (1972:207).

I den utsträckning en domstol i sak har prövat ett yrkande om skadestånd för kränkning får brottsskadeersättningen i denna del inte bestämmas till ett lägre belopp än vad som följer av domstolens avgörande, om inte annat följer av denna lag.

6 § Brottsskadeersättning betalas för sakskada, om brottet har begåtts av någon som var

- intagen i kriminalvårdsanstalt,
- intagen för vård i ett hem som avses i 22 § lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall,
- intagen för vård i ett hem som avses i 12 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, eller
- häktad enligt beslut som hade verkställts.

Brottsskadeersättning för sakskada bestäms enligt 5 kap. 7 § skadeståndslagen (1972:207).

7 § Brottsskadeersättning betalas för ren förmögenhetsskada i de fall som anges i 6 §, om det finns särskilda skäl.

8 § Brottsskadeersättning betalas för sakskada och ren förmögenhetsskada även i andra fall än som anges i 6 och 7 §§ i den utsträckning den skadelidandes möjligheter att försörja sig allvarligt har försvårats genom skadan eller ersättningen annars framstår som särskilt angelägen.

9 § Brottsskadeersättning betalas till ett barn som har bevittnat ett brott som varit ägnat att skada tryggheten och tilliten hos barnet i hans eller hennes förhållande till en närstående person.

Brottsskadeersättning till barn som har bevittnat brott bestäms efter vad som är skäligt med hänsyn till hur grovt brottet är.

Förhållandet till annan ersättning

10 § Brottsskadeersättning betalas till den del skadan inte täcks av annan ersättning som den skadelidande har rätt till på grund av skadan.

Vid bestämmande av brottsskadeersättning avräknas skadestånd dock endast till den del skadeståndet har betalats eller bedöms bli betalat. Europeisk brottsskadeersättning enligt 35 § eller annan ersättning av utländska statliga medel avräknas endast till den del den utländska ersättningen har betalats.

Ersättning som motsvarar ett sparande på den skadelidandes sida ska inte avräknas från brottsskadeersättningen.

11 § Vid bestämmande av brottsskadeersättning för sakskada avseende egendom som inte var försäkrad mot skaderisken och som den skadelidande måste antas ha avstått från att försäkra på grund av omfattningen av sina till-

gångar och riskspridningen i sin verksamhet avräknas försäkringsersättning som skulle ha betalats om försäkring hade funnits.

Vid bestämmande av brottsskadeersättning för sakskada avseende egendom som enligt vedertaget bruk borde ha hållits försäkrad mot skaderisken men som den skadelidande har försummat att försäkra avräknas i skäligen omfattning försäkringsersättning som skulle ha betalats om försäkring hade funnits.

Jämkning

12 § Brottskadeersättning får jämkas om det är skäligt med hänsyn till att den skadelidande eller, om skadan har lett till döden, den avlidne genom sitt uppträdande i samband med brottet eller på annat liknande sätt uppsåtligen eller av oaktsamhet har ökat skaderisken.

Brottskadeersättning för sakskada eller ren förmögenhetsskada får även jämkas om det är skäligt med hänsyn till att den skadelidande genom att inte vidta sedvanliga försiktighetsåtgärder uppsåtligen eller av oaktsamhet har ökat skaderisken.

Grundavdrag

13 § Vid bestämmande av brottsskadeersättning ska ett grundavdrag göras.

Ett avdrag ska inte göras om brottet har begåtts av någon som avses i 6 § och brottet har begåtts på eller i närheten av en anstalt eller annan plats där han eller hon var intagen eller häktad. Ett avdrag ska inte heller göras i fråga om ersättning till barn som har bevittnat brott, eller om det i övrigt finns särskilda skäl.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om avdragsbeloppet.

Beloppsgränser

14 § Brottskadeersättning för personskada som fastställs i form av ett engångsbelopp betalas med högst tjugo gånger det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gäller vid den tidpunkt ersättningen bestäms. Brottskadeersättning för personskada som fastställs i form av livränta betalas för varje år med högst tre gånger det prisbasbelopp som gäller vid den tidpunkt ersättningen bestäms.

Brottskadeersättning för sakskada och ren förmögenhetsskada betalas med sammanlagt högst tio gånger det prisbasbelopp som gäller vid den tidpunkt ersättningen bestäms.

Brottskadeersättning betalas inte om den sammanlagda ersättningen är lägre än 100 kronor.

Förutsättningar för att pröva en ansökan om brottsskadeersättning

15 § Om allmänt åtal har väckts, ska en ansökan om brottsskadeersättning göras inom tre år från det att dom eller slutligt beslut vann laga kraft. Om allmänt åtal inte har väckts men förundersökning inlett, ska en ansökan göras inom tre år från det att förundersökningen lades ned eller beslut fattades i

åtalsfrågan. I övriga fall ska en ansökan göras inom tre år från det att brottet begicks.

Om brott har begåtts mot ett barn eller om ett barn har bevittnat brott enligt 9 §, får barnet trots första stycket göra en ansökan fram till den dag han eller hon fyller 21 år.

Om det finns synnerliga skäl, får en ansökan prövas även om den har kommit in för sent.

16 § En ansökan om brottsskadeersättning får prövas endast om

1. brottet har anmälts till en brottsutredande myndighet eller sökanden visar giltig anledning till att någon sådan anmälan inte har gjorts, samt
2. den skadelidande i skäligen utsträckning har bidragit till att det anmälda brottet kan utredas.

17 § Rätten till brottsskadeersättning för personskada enligt 5 kap. 1 § första stycket 3 skadeståndslagen (1972:207) och för kränkning faller bort om den skadelidande avlider innan en ansökan om brottsskadeersättning har gjorts. Detta gäller dock inte om han eller hon dessförinnan har framställt krav på skadestånd för sådan skada.

18 § En ansökan om brottsskadeersättning till ett barn får göras av endast en vårdnadshavare, om den andra vårdnadshavaren har begått brottet eller det annars finns särskilda skäl.

Preskription av anspråk på brottsskadeersättning

19 § I fråga om preskription av ett anspråk på brottsskadeersättning gäller 2 och 3 §§ preskriptionslagen (1981:130). Ett anspråk på brottsskadeersättning ska då anses som en fordran på skadestånd i anledning av brott.

Om brott har begåtts mot ett barn eller om ett barn har bevittnat brott enligt 9 §, preskriberas barnets anspråk på brottsskadeersättning tidigast den dag han eller hon fyller 21 år.

20 § Preskription av ett anspråk på brottsskadeersättning avbryts genom att den skadelidande med anledning av brottet framställer krav på skadestånd, försäkringsersättning eller brottsskadeersättning.

Ett krav enligt första stycket verkar avbrytande på preskriptionen för samtliga skadeposter som kan ersättas genom brottsskadeersättning med anledning av brottet.

Förfarandet hos Brottsoffermyndigheten

Brottsoffermyndigheten och Nämnden för brottsskadeersättning

21 § En ansökan om brottsskadeersättning prövas av Brottsoffermyndigheten.

22 § Hos Brottsoffermyndigheten finns en nämnd (Nämnden för brottsskadeersättning) som avgör ärenden om brottsskadeersättning som är av principiell betydelse eller annars av större vikt. Nämnden får avgöra även andra ärenden om brottsskadeersättning.

Nämndens ordförande och vice ordförande ska vara eller ha varit ordinarie domare.

SFS 2014:322

Nämnden utses av regeringen.

Muntlig förhandling

23 § Nämnden för brottsskadeersättning ska hålla muntlig förhandling, om sökanden begär det och det inte är uppenbart obehövt.

En muntlig förhandling ska vara offentlig. Om det kan antas att det vid en förhandling kommer att lämnas någon uppgift för vilken det hos Brottsoffermyndigheten gäller sekretess enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), får ordföranden besluta att förhandlingen ska hållas inom stängda dörrar. Detsamma gäller om sökanden är under 15 år eller lider av en psykisk störning.

Överklagande och omprövning

24 § Brottsoffermyndighetens beslut får inte överklagas.

25 § Om Brottsoffermyndigheten finner att ett beslut om brottsskadeersättning är oriktigt på grund av nya omständigheter eller av någon annan anledning, ska myndigheten ändra beslutet, om det kan ske utan att det blir till nackdel för sökanden.

26 § Om ett beslut i ett ärende om brottsskadeersättning har fattats av en tjänsteman vid Brottsoffermyndigheten, ska beslutet omprövas av Nämnden för brottsskadeersättning om sökanden begär det.

Beslutet behöver dock inte omprövas av nämnden, om det är uppenbart att beslutet ska ändras i enlighet med sökandens begäran.

Kostnader

27 § Brottsoffermyndigheten får besluta om ersättning av allmänna medel för biträde och för utredning i ett ärende om brottsskadeersättning, om det finns särskilda skäl med hänsyn till sökandens ekonomiska förhållanden och övriga omständigheter.

Brottsoffermyndigheten får också besluta om ersättning av allmänna medel för kostnader avseende resa och uppehälle i samband med sökandens inställelse till en muntlig förhandling, om sådana kostnader skäligen bör ersättas. Myndigheten får även bevilja förskott på sådan ersättning. Regeringen meddelar närmare föreskrifter om ersättning och förskott.

Regress

28 § Om brottsskadeersättning betalas, inträder staten i den skadelidandes rätt till skadestånd intill det betalade beloppet samt på beloppet löpande ränta från betalningsdagen. Brottsoffermyndigheten får helt eller delvis efterge statens regressfordran, om det finns synnerliga skäl.

Staten inträder även i den skadelidandes rätt till annan förmån som inte avräknades när brottsskadeersättningen bestämdes fastän avräkning borde ha gjorts.

29 § Brottsoffermyndigheten ska av gärningsmannen, om denne är känd, kräva vad staten har rätt till enligt 28 § första stycket, om det inte är olämpligt med hänsyn till gärningsmannens personliga förhållanden eller till möjligheten att få fordran betalad.

Brottsoffermyndigheten får ingå avtal med gärningsmannen om räntan och om hur betalning enligt första stycket ska ske.

30 § Statens regressfordran enligt 28 § första stycket preskriberas tio år efter det att brottsskadeersättningen betalades, om inte preskriptionen avbryts dessförinnan.

Förbud mot överlåtelse av anspråk på brottsskadeersättning

31 § Ett anspråk på brottsskadeersättning får inte överlätas innan ersättningen är tillgänglig för lyftning.

Efter ansökan av den skadelidande får Brottsoffermyndigheten dock besluta att brottsskadeersättning avseende ännu inte uppkomna kostnader för nödvändig vård ska betalas till vårdgivaren när kostnaden har uppkommit. Detsamma gäller för andra nödvändiga kostnader av liknande slag.

Undantag från utmätning

32 § Ett anspråk på brottsskadeersättning enligt 4, 5 eller 9 § får inte utmätas för den skadelidandes skuld. Livräntebelopp får dock utmätas enligt 7 kap. utsköningsbalken.

I fråga om förbud mot utmätning sedan brottsskadeersättning enligt 4, 5 eller 9 § har betalats ut tillämpas 5 kap. 7 § andra stycket utsköningsbalken.

Återbetalning av brottsskadeersättning

33 § Brottsoffermyndigheten ska, i den utsträckning det inte är oskäligt, kräva tillbaka utbetalad brottsskadeersättning, om sökanden har lämnat oriktiga uppgifter eller förtigigt förhållanden av betydelse för beslutet att betala brottsskadeersättning. Detsamma gäller om sökanden efter utbetalningen av brottsskadeersättning får annan ersättning för skadan.

Första stycket gäller också om brottsskadeersättning i annat fall har betalats felaktigt eller med ett för högt belopp och den som har fått ersättningen har insett eller borde ha insett detta.

Kvittning

34 § Om den som har rätt till brottsskadeersättning enligt denna lag är betalningsskyldig enligt 28 § första stycket eller 33 §, ska ersättningen minskas med ett belopp som motsvarar betalningsskyldigheten.

Trots första stycket får Brottsoffermyndigheten betala ut brottsskadeersättningen i den utsträckning det är skäligt.

35 § Europeisk brottsskadeersättning är en ersättning som på grund av föreskrift i en annan medlemsstat i Europeiska unionen betalas av den staten för skada till följd av brott som begåtts där.

36 § Om en ansökan om brottsskadeersättning gäller en skada till följd av ett uppsåtligt våldsbrott som har begåtts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen, ska ansökan på sökandens begäran även behandlas som en ansökan om europeisk brottsskadeersättning.

37 § En ansökan om europeisk brottsskadeersättning ska av Brottsoffermyndigheten överlämnas till en behörig myndighet i den andra medlemsstaten.

Brottsoffermyndigheten får besluta om brottsskadeersättning även om ett överlämnande har skett enligt första stycket.

Om en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen beslutar om europeisk brottsskadeersättning efter det att Brottsoffermyndigheten har betalat brottsskadeersättning, inträder staten intill det av Brottsoffermyndigheten betalade beloppet i den skadelidandes anspråk på ersättning från den utländska myndigheten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014, då brottsskadelagen (1978:413) ska upphöra att gälla.

2. Bestämmelserna i 33 § om återbetalning av brottsskadeersättning tillämpas endast i fråga om brottsskadeersättning som har betalats ut efter ikraftträdandet.

3. Bestämmelserna i 34 § om kvittning tillämpas även i fråga om regressfordringar som har uppkommit före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

FREDRIK REINFELDT

BEATRICE ASK
(Justitiedepartementet)

